Пише: Владимир Путин
субота, 01 октобар 2022 14:48

Председник Русије Владимир Путин рекао је на свечаности поводом потписивања споразума о уједињењу четири региона са Русијом да људи који живе у Луганску, Доњецку, Херсону и Запорожју постају грађани Русије заувек, а кијевским властима и њиховим газдама на Западу поручио да то запамте.

Говор председника Русије преносимо у целини

Поштовани грађани Русије, грађани Доњецке и Луганске Народне Републике, грађани Запарошке и Херсонске области, посланици Државне думе и сенатори Руске Федерације!

Ви знате, у Доњецкој и Луганској Народној Републици, у Запорошкој и Херсонској области одржани су референдуми. Њихов исход је објављен, резултати су познати. Људи су свој избор направили. Недвосмислен избор. Данас потписујемо споразуме о прихватању у састав Руске Фердерације Доњецке Народне Републике, Луганске Народне Републике, Запорошке области и Херсонске области. Сигуран сам да ће Федерална скупштина подржати уставне законе по питању прихватања и формирања у Русији четири нова региона. Четири нова субјекта Руске Федерације, због тога што је то воља милиона људи.

Желим да ме чују и кијевске власти и њихове газде на Западу, да то запамте сви. Људи који живе у Луганску, Доњецку, Херсону и Запорожју постају наши грађани. Заувек.

И то је, наравно, њихово право, њихово неотуђиво право, које је запечаћено у правом члану Повеље УН, у коме се директно говори о начелу равноправности и праву на самоопредељење народа. Поновићу, то је неотуђиво право људи, засновано је на историјском јединству у чије име су побеђивала поколења наших предака, они који су још од времена древне Русије током векова зидали и бранили Русију.

Овде у Новорусији борили су се Румјанцев, Суворов и Ушаков, нове градове су оснивали Катарина Друга и Потемкин. Овде су се до смрти бориле наши дедови и прадедови за време Другог светског рата. Заувек ћемо памтити хероје Руског пролећа, оне који се нису помирили 2014. године са неонацистичким државним превратом у Украјини, све оне који су погинули борећи се за право да говоре својим матерњим језиком, за право на очување своје културе, традиције и вере, за право на живот.

То су борци Донбаса, страдалници трагедије у Одеси, жртве нељудских терористичких чинова које је починио кијевски режим. То су добровољци и припадници милиције, то су обични грађани, жене, деца, старији људи, Руси, Украјинци, људи најразличитијих националности. То је прави народни лидер Доњецка Александар Захарченко, то су војни команданти Арсен Павлов и Владимир Жога, Олга Качура и Алексеј Мозговој. То је државни тужилац Луганске Републике Сергеј Горенко. То је припадник десантних снага Нурмагомед Гаџимагомедов и сви наши војници и официри који су храбро погинули током специјалне војне операције. Они су хероји. Хероји велике Русије. Молим да им одамо пошту минутом ћутања.

Иза избора милиона људи Донјецке и Луганске Народне Републике, Запорошке и Херсонске области стоји наша заједничка судбина и хиљадугодишња историја. Ту духовну везу људи су преносили својој деци и унуцима упркос свим изазовима, преносили годинама, ту љубав ка Русији. Тај наш осећај нико не може да уништи. Управо због тога и старија поколења и омладина и они који су се родили након трагедије распада Совјетског Савеза, гласали су за наше јединство, за нашу заједничку будућност.

Године 1991. у Беловешкој шуми, без питања каква је воља обичних грађана, представници партијских, тадашњих елита донели су одлуку о распаду СССР, и грађани су се истог тренутка нашли отцепљени од своје отаџбине. То је наживо расцепило, поделило наше народно заједништво, прерасло је у националну катастрофу.

Као што су некад након револуције „иза кулиса“ исцртавали границе савезних република, тако су и последњи руководиоци Совјетског Савеза упркос директном изражавању своје воље већине грађана на референдуму 1991. године, растурили нашу велику земљу. Људе су ставили пред свршен чин.

Допуштам да они до краја нису разумели шта чине и до каквих последица ће то, на крају крајева, довести. Међутим, то више није важно. Совјетског Савеза више нема. Прошлост се не може вратити. Чак и Русији то данас више није потребно. Ми ка томе не тежимо. Али нема ништа снажније од одлучности милиона људи који по својој култури, вери, традицији, језику, сматрају себе делом Русије, чији су преци вековима живели у јединственој држави. Нема ништа снажнијег од одлучности тих људи да се врате у своју праву и историјску домовину.

Западу не да мира то што у свету постоји тако велика и огромна земља са њеном територијом и природним богатствима и ресурсима, са народом који не уме и никада неће живети по туђој директиви.

Дугих осам година грађани Донбаса били су жртве геноцида, гранатирања и блокаде, а у Херсону и Запорожју покушавали су да на злочиначки начин утисну мржњу ка Русији и ка свему што је руско. Сада, током референдума, кијевски режим је претио масакром и смрћу школским учитељима, женама које су радиле у изборним комисијама. Застрашивао је репресијама милионе људи који су дошли да изразе своју вољу, међутим, народ

Донбаса који се није сломио, народ Запорожја и Херсона, изрекли су своју реч.

Желим да ме чују и кијевске власти и њихове газде на Западу, да то запамте сви. Људи који живе у Луганску, Доњецку, Херсону и Запорожју постају наши грађани. Заувек.

Позивамо кијевски режим да моментално обустави ватру, сва борбена дејства, тај рат који су покренули још 2014. године и да се врате за преговарачки сто. Ми смо на то спремни, више пута смо то рекли. Међутим, о избору грађана Луганска, Доњецка, Запорожја и Херсона више нећемо разговарати, избор је направљен, а Русија га неће издати.

И данашње кијевске власти треба да се односе ка том слободном изражавању воље грађана с поштовањем и никако другачије. Само тако може да изгледа пут ка миру. Бранићемо нашу земљу свим расположивим снагама и средствима, учинићемо све како бисмо осигурали безбедан живот наших грађана. У томе лежи велика ослободилачка мисија нашег народа. Са сигурношћу ћемо озидати разрушене градове и села, стамбене зграде, школе, болнице, позоришта и музеје, обновићемо и развијаћемо индустријска предузећа, фабрике, инфраструктуру, систем социјалне и пензионе заштите, екологију и образовање. Наравно, радићемо над повећањем нивоа безбедности, заједно ћемо учинити тако да грађани нових региона осећају подршку целокупног народа Русије, целе земље, свих република, свих крајева и области наше огромне домовине.

Поштовани пријатељи, колеге, данас желим да се обратим војницима и официрима који учествују у специјалној војној операцији, борцима Донбаса и Новорусије, онима који су после декрета о делимичној мобилизацији ушли у редове оружаних снага да испуне свој патриотски дуг, онима који сами, слушајући своје срце, долазе у војне одсеке. Желим да се обратим и њиховим родитељима, женама, деци, да им кажем због чега се бори наш народ, какав непријатељ је са друге стране, ко баца свет у нове ратове и кризе, извлачећи из те трагедије крваву корист. Наши сународници, наша браћа и сестре у Украјини, завичајни део нашег јединственог народа својим очима су видели шта то лидерски кругови такозваног Запада припремају целом човечанству. Овде су они, заправо, скинули своје маске, показали своје право лице.

Након распада Совјетског Савеза Запад је одлучио да свет, сви ми, заувек треба да се помиримо са његовом диктатуром. Још тада, 1991. године, Запад је рачунао на то да се Русија од таквих потреса неће опоравити и да ће се у будућности распасти сама од себе.

То се малтене и десило, сетимо се 90-их година, тих страшних 90-их, гладних, хладних и безнадежних. Међутим, Русија је одолела, препородила се и ојачала, поново заузела своје достојно место у свету. Притом, Запад је сво то време тражио и наставља да тражи нове прилике да удари по нама, да ослаби и развали Русију, о чему су увек и маштали – да поделе нашу државу, да затрују народе између себе, да их осуде на сиромаштво и смрт. Једноставно им не да мира то што у свету постоји тако велика и огромна земља са њеном територијом и природним богатствима и ресурсима, са народом који не уме и никада неће живети по туђој директиви. **Запад је спреман на све како би очувао тај неоколонијални систем који му омогућава да паразитира, а заправо покрада свет уз помоћ власти долара и технолошке диктатуре. Да од целог човечанства узима прави правцати данак, да одузима извор незарађеног благостања, да узима ренту хегемона. Очување те ренте је њихов кључни, прави и апсолутно себичан мотив. Управо стога њиховом интересу одговара тотална десуверенизација. Отуда њихова агресија према независним државама, традиционалним вредностима и самосталним културама, покушаји да поткопају интернационалне и интеграционе процесе које не контролишу, нове светске валуте и центре технолошког развоја.**
Њима је од критичне важности да све земље предају свој суверенитет у корист САД. Руководеће елите појединих земаља добровољно пристају да то учине, добровољно пристају да постану вазали. Остале поткупљују, застрашују, а ако им то не полази за руком, онда уништавају целе државе остављајући за собом хуманитарне катастрофе, беду, руине, милионе уништених људских судбина. Терористичке енклаве, зоне социјалне беде, протекторати, притвори и кампови, колоније и полуколоније – њима је свеједно, докле год имају корист за себе.

Западне елите не само да одбацују национални суверенитет и међународно право, већ њихова хегемонија има снажно изражени карактер тоталитаризма, деспотизма и апартхејда. Они безборазно деле свет на своје вазале, на такозване цивилизоване државе, и на све остале које су, према идеји данашњих западних расиста, треба да попуне списак варвара и дивљака.

Хоћу још једном да нагласим, управо у похлепи и намери да очувају своју неограничену власт лежи прави разлог тог хибридног рата који колективни Запад води против Русије. Они не желе нама слободу, већ желе да будемо колонија. Не желе равноправну сарадњу, већ пљачку. Не желе да нас виде као слободно друштво, већ као гомилу бездушних робова. За њих је директна претња наша мисао и филозофија. Због тога и ударају на наше филозофе, наша култура за њих представља опасност услед чега покушавају да је забране, наш развој и просперитет је за њих претња јер тако конкуренција расте. Њима заправо није потребна Русија - она је потребна нама.

Хоћу да подсетим на то да су претензије на светску доминацију у прошлости у више наврата сламали захваљујући храбрости и издржљивости нашег народа, Русија ће увек бити Русија. Ми ћемо и сада одбранити и наше вредности, и нашу домовину. Запад рачуна на то да ће проћи некажњено и да ће му све поћи за руком, а реално гледано, све им је до сада и полазило за руком. Споразуми у сфери стратешке безбедности се бацају у ђубре, договори који су постигнути на највишем политичком нивоу се представљају као измишљотине, тврда обећања да се НАТО неће ширити на исток, чим су на њих насели наши претходни руководиоци, претворила су се у прљаву лаж. Споразуми о противракетној одбрани и о ракетама средњег и малог домета једнострано и са измишљеним аргументима су анулирани. Само слушамо са свих страна – Запад успоставља поредак који је заснован на правилима. Откуд та правила? Ко их је заправо и видео, ко је усаглашавао та правила? Пазите, то је обична глупост. Најчистија обмана, дупли или чак тродупли стандарди. Направљена за будале.

Русија је велика хиљадугодишња држава, цивилизација, и по таквим подметнутим фалш правилима неће живети.

Управо је такозвани Запад уништио принцип неповредивости граница, а сада по сопственом нахођењу одлучује ко има право на самоопредељење, а ко нема, ко није тога достојан. Због чега они тако одлучују? Ко им даје то право, не разумем. Сами себи. Управо зато се код њих јавља дивља љутња због избора људи у Криму, Севастопољу, Доњецку, Луганску, Запорожју и Херсону. Никакво морално право да даје било какве оцене, чак и да зуцне по питању слободе и демократије тај Запад нема, и никад није ни имао. Западне елите не само да одбацују национални суверенитет и међународно право, већ њихова хегемонија има снажно изражени карактер тоталитаризма, деспотизма и апартхејда. Они безборазно деле свет на своје вазале, на такозване цивилизоване државе, и на све остале које су, према идеји данашњих западних расиста, треба да попуне списак варвара и дивљака.

Лажна етикетирања попут „отпадничка држава“, „ауторитарни режим“, већ су ту, они клеветају целокупне народе и државе и у томе нема ничег новог - западне елите какве су биле, такве су и остале – колонизаторске. Оне дискриминишу и деле народе на прву и осталу сорту. Ми никада нисмо прихватали и нећемо прихватати такав политички национализам и расизам. А шта је расизам ако није русофобија која се шири сада по целом свету. Шта је друго расизам ако није категоричко убеђење Запада да је његова цивилизација, неолиберална култура, неоспорни пример за цео свет. Ко није са нама тај је против нас.

Западне земље вековима тврде да они доносе другим народима и слободу и демократију. Све је тако, само супротно. Уместо демократије је – подаништво и експлоатација. Уместо слободе – поробљавање и насиље. Цео униполарни светски поредак у свом корену је антидемократски и неслободан, потпуно лажљив и лицемеран.

Чудно све то јако звучи. Чак та покајања за своје историјске злочине западне елите пребацују на све остале, захтевајући и од грађана својих земаља и од других народа да се извине за нешто што нема никакве везе са њима, на пример за период колонијалне владавине. Треба подсетити Запад на то да је своју колонијалну политику започео још у средњевековном периоду, а затим је уследила трговина робовима, геноцид индијанских племена у Америци, крађа Индије, Африке, ратови Енглеске и Француске против Кине који су резултирали отварањем кинеских лука за трговину опијумом. То што су чинили, терали људе да се дрогирају, намерно истребљивали целе етносе зарад земље и ресурсе, правили правцати лов на људе као на животиње. То није у складу са људском природом, у складу са истином и правдом.

А ми, ми се поносимо тиме што је у 20. веку управо наша земља стала на чело антиколонијалног покрета који је многим народима света дало могућност да се развију, да смање сиромаштво и неправду, да победе глад и болест.

Нагласићу да је један од разлога многовековне русофобије, нескривене злобе тих западних елита према Русији, баш тај – што нисмо допустили да нас опљачкају током периода колонијализма, што смо натерали Европљане да тргују са нама на обострану корист. То смо омогућили тако што смо направили у Русији јаку централизовану државу која се развијала, која је јачала на великим етичким вредностима православља, ислама, јудаизма, будизма, на руској култури и руској речи која је отворена за све.

Познато је да су се у више наврата правили планови интервенције у Русији, покушавали су да искористе смутно време почетком 17. века и период потреса након 1917. године – није прошло. До богатства Русије Запад је ипак успео да се дочепа крајем 20. века када је држава била разрушена. Тада су нас називали пријатељима и партнерима, а заправо су се према нама односили као према колонији. Из земље су извлачили билионе долара по најразличитијим схемама. Ми све памтимо, ништа нисмо заборавили. И сви ти људи у Доњецку и Луганску, у Херсону и Запорожју су се изјаснили да обновимо наше историјско јединство. Хвала!

Западне земље вековима тврде да они доносе другим народима и слободу и демократију. Све је тако, само супротно. Уместо демократије је – подаништво и експлоатација. Уместо слободе – поробљавање и насиље. Цео униполарни светски поредак у свом корену је антидемократски и неслободан, потпуно лажљив и лицемеран.

Навикли су да раде по шаблону: да узимају све силом, уценама, поткупљивањем, застрашивањем, и убеђују себе у то да ће та метода деловати вечно.

САД су једина земља у свету која је два пута искористила нуклеарно оружје уништивши јапанске градове Хирошиму и Нагасаки. Узгред буди речено, направили су преседан. Подсетићу и на то да су САД заједно са Енглезиима без икакве војне потребе за време Другог светског рата у руину претворили Дрезден, Хамбург, Келн и многе друге немачке градове. То је било учињено демонстративно, без икакве, поновићу, војне потребе. Циљ је био само један, као што је случај и са нуклеарним бомбардовањем Јапана, да се застраши наша земља и цео свет.

САД су оставиле ужасан траг и у историји народа Кореје и Вијетнама варварским и крвавим бомбардовањима, коришћењем напалма и хемијског наоружања. Дан данас под окупацијом фактички држе Немачку, Јапан, Републику Кореју, ма и остале земље, притом цинично их називајући равноправним савезницима. Вити ти! Интересантно, какво ли је то савезништво? Цео свет зна да руководиоце тих земаља прате, да првим лицима тих држава уграђују прислушкиваче не само у службеним, већ и у стамбеним просторијама. То је права срамота. Срамота и за те који то ради, и за те који као робови ћутке и резигнирано гутају овај безобразлук.

Наређења и груби, увредљиви повици упућени својим вазалима они зову евроатлантском солидарношћу, развој биолошког наоружања и експерименте над живим људима, између осталог у Украјини – племенитим медицинским истраживањима. Управо том својом девастирајућом политиком, ратовима, пљачком, они су испровоцирали данашњи колосални пораст миграције. Милиони људи трпе лишавања, малтретирања, хиљаде гину покушавајући да се домогну те саме Европе.

Ево сада извозе жито из Украјине. Куда се шаље под изговором да се „осигура

прехрамбена безбедност најбеднијих земаља света“? Куда се шаље? Све то иде у исте те европске земље. Свега пет одсто је отишло сиромашним земљама света. Још једна превара и чиста обмана.

Америчка елита користи трагедију тих људи како би ослабили своје конкуренте, за уништавање националних држава, а то се тиче и саме Европе. То се тиче и идентитета Француске, Италије, Шпаније и других земаља са многовековним историјама. Вашингтон захтева нове санкције против Русије и већина европских политичара се са тиме покорно саглашава. Они веома добро разумеју да САД, терајући Европу да у потпуности одустане од руских енергената и других ресурса, заправо раде на деиндустријализацији Европе, како би у потпуности заузели европско тржиште. Све они то јако добро разумеју, те европске елите. Све разумеју, али бирају да опслужују туђе интересе. То није сервилност, већ директна издаја свог народа. Али, Боже мој, то је њихова ствар.

Англосаксонцима је већ постало мало ових санкција, они су прешли на диверзије. Невероватно, али то је чињеница, организовавши експлозије на међународним гасним магистралама Северног тока, које воде по дну Балтичког мора. Фактички су приступили уништавању општеевропске енергетске инфраструктуре. Свима је очигледно коме то иде у корист. Коме иде у корист, тај је то и учинио, наравно. Диктатура САД се гради на коришћењу грубе силе, на закону јачег. То може да буде представљено и на леп начин, а понекад и не, али суштина је једна те иста – закон јачег.

Одатле и размештање и одржавање на стотине војних база у свим ћошковима света, проширење НАТО, покушаји да се формирају нове војне алијансе попут АУКУС-а и томе слично, у току је активан рад на формирању војно политичке везе Вашингтон-Сеул-Токио. Све те државе које имају, или које покушавају да створе прави стратешки суверенитет и које су у стању да упуте изазов западној хегемонији, аутоматски се проглашавају непријатељем. Управо се на тим принципима граде војне доктрине САД и НАТО које захтевају, ни мање ни више, тоталну доминацију. Своје неоколонијалне планове западне елите то приказују лицемерно, претендујући на мирољубивост, говорећи о којекаквом обуздавању. Таква лукавства, такве лукаве речи пребацују из једне у другу стратегију, иако по смислу значе само једно – подривање свих суверених центара развија.

Русија схвата своју одговорност пред међународном заједницом и учиниће све да уразуми те усијане главе. Очигледно је да је садашњи неоколонијални модел у крајњем

исходу осуђен на пропаст.

Ми смо већ чули о обуздавању Русије, Кине, Ирана, претпостављам да су на реду и друге земље Азије, Латинске Америке, Африке, Блиског истока, али и садашњи партнери и савезници САД. Ми сви знамо, чим им се нешто не свиди, у стању су и да против савезника уводе санкције. Да ли против једне банке, или против друге, или против једне компаније, или друге – то је пракса, и то ће се ширити. Они под нишаном држе све, између осталог и наше најближе суседе, земље ЗНД.

Упоредо, Запад већ одавно и на сав глас приказује оно што би он желео као да је стварно. Предузимајући санкциони блицкриг против Русије они су мислили да ће још једанпут на њихову команду постројити цео свет. Међутим, испоставило се да се та велелепна перспектива није допала баш свима, сем дотрајалим политичким мазохистима и поборницима других нетрадиционалних форми међународних односа.

Већина држава одбија да то прихвати, већ бира разуман пут сарадње с Русијом. Такву непокорност Запад од њих очито није очекивао. Напросто, навикли су да раде по шаблону: да узимају све силом, уценама, поткупљивањем, застрашивањем, и убеђују себе у то да ће та метода деловати вечно. Као да су се скаменили и заглавили у прошлости. Таква самоувереност директна је последица не само концепције властите искључивости, мада и то изазива чуђење, већ и праве правцате информационе глади на Западу. Истину су утопили у океану митова, илузија и фејкова, користећи невероватно агресивну пропаганду. Лажу за све паре, као Гебелс – што је невероватнија лаж, то ће пре у њу поверовати. Тако и раде, по том принципу. Али људи се не могу нахранити наштампаним доларима и еврима, ти папирићи се не једу. А виртуелна, напумпана капитализација западних друштвених мрежа не може да загреје куће. Све ово о чему говорим је важно, али једнако је важно ово што је управо речено. Папирићима никог не можеш да нахраниш, потребне су намирнице. А ни напумпаном капитализација такође нико неће загрејати – потребни су енергенти. Зато политичари у истој тој Европи морају да убеђују своје суграђане да мање једу, ређе се купају а код куће да се боље облаче. А оне који почињу да постављају оправдана питања – а заправо зашто је тако – из истих стопа проглашавају непријатељима, екстремистима и радикалима. Пребацују све не Русију, кажу, ево ко је извор свих ваших јада. Опет лажу.

Шта бих желео посебно да истакнем и нагласим: има свих основа за претпоставку да западне елите не намеравају да траже конструктиван излаз из светске прехрамбене и енергетске кризе која је настала њиховом кривицом, управо њиховом кривицом, као резултат њихове вишегодишње политике много пре наше специјалне војне операције у

Украјини и Донбасу. Али не намеравам да решавам проблеме неправде и неравноправности. Има разлога за бојазан да су они спремни да искористе друге, за њих уобичајене рецепте. А овде треба подсетити да је из противречности с почетка 20. века Запад изашао кроз Први светски рат. Добит од Другог светског рата омогућила је Сједињеним Државама да дефинитивно превладају последице Велике депресије, да постану највећа економија света и да наметну другима власт долара као глобалне резервне валуте. А криза која је наступила 80-их година такође се заоштрила али Запад ју је умногоме превазишао присвајањем наслеђа и ресурса Совјетског Савеза који се распадао и на крају распао. То је чињеница. Сада да би се извукао из новог клупка противречности треба им да се по сваку цену сломе Русија, друге земље које бирају суверени пут развоја да би још више пљачкали туђа богатства и да на тај начин затварају и крпе своје рупе. Ако се то не деси, не искључујем да ће они покушати да сасвим доведу систем до колапса који ће моћи да окриве за све или да, не дај Боже, одлуче да примене познату формулу: рат ће поравнати све рачуне.

Свет је ушао у период револуционарних трансформација, оне имају темељни каркатер. Формирају се нови центри развоја, они представљају већину међународне заједнице и спремни су не само да говоре о својим интересима, већ и да их бране, а у мултиполарности виде могућност да ојачају свој суверенитет и тиме стекну истинску слободу, историјску перспективу, своје право на самосталан, стваралачки и самобитни развој, на хармонични процес.

Русија схвата своју одговорност пред међународном заједницом и учиниће све да уразуми те усијане главе. Очигледно је да је садашњи неоколонијални модел у крајњем исходу осуђен на пропаст. Али поновићу да ће се његове праве газде до краја грчевито држати за њега. Они напросто немају шта да понуде свету осим очувања истог тог система пљачке и рекета. У суштини, они пљују на природно право милијарди људи, већег дела човечанства, на слободу и праведност, на то да сами, самостално одлучују о својој будућности. Сад су сасвим прешли на радикално негирање моралних норми, религије, породице. Хајде да сами себи одговоримо на веома једноставна питања, желим да се вратим на оно што сам рекао, да се обратим свим грађанима земље, не само колегама које се налазе у сали, свим грађанима Русије: зар ми желимо да би код нас, овде, у нашој земљи, у Русији уместо маме и тате постојао родитељ број један, број два, број три? Већ су потпуно одлепили. Зар желимо да у нашим школама, од првих разреда деци намећу перверзије које води ка деградацији и изумирању, да им утувљују у главу да осим жена и мушкараца постоје још некакви полови и да им нуде да ураде операцију замене пола? Зар ми сви то желимо за нашу земљу, за нашу децу? За нас је све то неприхватљиво. Ми имамо друкчију, своју будућност.

Поновићу, диктатура западних елита уперена је против свих друштава, укључујући народе самих западних земаља. То је изазов за све. То потпуно негирање човека, срозавање вере и традиционалних вредности, гушење слободе поприма особине „наопаке религије“ – отвореног сатанизма. У Беседи на гори Исус Христос, разобличавајући лажне пророке, каже: „По плодовима њиховим познаћете их.“ И ти отровни плодови већ су очигледни за људе – не само у нашој земљи, већ у свим земљама, укључујући и на самом Западу.

Свет је ушао у период револуционарних трансформација, оне имају темељни каркатер. Формирају се нови центри развоја, они представљају већину – већину! – међународне заједнице и спремни су не само да говоре о својим интересима, већ и да их бране, а у мултиполарности виде могућност да ојачају свој суверенитет и тиме стекну истинску слободу, историјску перспективу, своје право на самосталан, стваралачки и самобитни развој, на хармонични процес.

У читавом свету, укључујући Европу и Сједињене Државе, као што сам рекао, имамо много истомишљеника и ми осећамо, видимо њихову подршку. Унутар најразличитијих земаља и друштава већ се развија покрет који је по карактеру ослободилачки, антиколонијални, против униполарне хегемоније. Његов субјективитет ће само јачати. Управо ће та снага одређивати будућу геополитичку реалност.

Поштовани пријатељи!

Данас се боримо за праведност и слободан пут пре свега нас самих, за Русију, за то да диктат, деспотизам заувек остану у прошлости. Уверен сам да земље и народи схватају да је политика изграђена на искључивости било кога, на гушењу других култура и народа у суштини криминална, да ми треба да окренемо ту срамотну страницу. Слом западне хегемоније који је почео је неповратан. И опет ћу поновити: неће бити више као пре.

Унутар најразличитијих земаља и друштава већ се развија покрет који је по карактеру ослободилачки, антиколонијални, против униполарне хегемоније. Његов субјективитет ће само јачати. Управо ће та снага одређивати будућу геополитичку реалност.

Бојно поље на које нас је позвала судбина и историја је бојно поље за наш народ, за велику историјску Русију.

За велику историјску Русију, за будућа покољења, за нашу децу, унуке и праунуке. Ми морамо да их заштитимо од поробљавања, од монструозних експеримената који су усмерени на то да се осакати њихова свест и душа.

Данас се боримо за то да нико и никада не падне на памет да се Русија, наш народ, наш језик, наша култура могу тек тако прецртати из историје. Данас нам је потребна консолидација читавог друштва, а у основи таквог јединства може бити само суверенитет, слобода, стваралаштво, праведност. Наше вредности су човекољубље, милосрђе и саосећање.

И желео бих да завршим своје излагање речима правог патриоте, Ивана Александровича Иљина: „Ако својом домовином сматрам Русију, онда значи да на руски начин волим, посматрам и мислим, да на руском певам и говорим; да верујем у духовну снагу руског народа. Његов дух је мој дух, његова судбина – моја судбина, његове патње – мој јад, његов процват – моја радост.“

Иза тих речи је велики духовни избор, који су за више од хиљаду година руске државности следиле многе генерације наших предака. Данас тај избор правимо ми, направили су га грађани Доњецке и Луганске народне републике, становници Запорошке и Херсонске обласит. Они су направили избор да буду са својим народом, да буду са Домовином, да живе њену судбину и побеђују заједно с њом.

Уз нас је – истина, уз нас је – Русија!

(Спутњик, Срби за Русе)